

Issız Ada

– Savaş · 23 Ocak 2018

Issız bir adaya düşsek birlikte
“Yanımıza üç şey almasak”
Kimse bizi kurtarmaya gelmese “modern” dünyadan
Sıfırdan başlasak her şeye
İnsan olmaya soyunsak mesela yeni baştan
Kavgasız, tasasız bir hayat kursak
Su çıkarsak kazıyarak bir kuyudan
Ateşi yeniden bulsak
Ne var ne yok elde avuçta
Bulup buluşturduğumuz
Suydu, ekmekti, sözdü
Ellerimizdi- birbiriyle tutuşan-
Aşkta-dudaklarımızı soluk soluğa birbirine karıştıran-
Bakışlarımızdı-dalıp dalıp gittiğimiz-
Gülüşümüzdü-dudaklarımızda serpilip gelişen-
Öylece hesap kitap tutmadan
Paylaşsak “yârin yanağından gayrı” her bir şeyi birlikte...

Yasaklar olmasa
Yasak bir meyve yüzünden adadan kovulmasak mesela
Bir dağın ardından doğuşunu seyretsek her gün
Ya da bir denizin koynunda usulca kaybolup gidişini güneşin
Ve sırtüstü uzanıp bakışsak geceleri yıldızlarla göz göze
Günahlar, ayıplar mani olmasa
Utanmasak
Sarılısak çırılçıplak
İçimizi yakan ateşi sönmese aşkın- durup dururken-
Deli divane sevişmeyi öğrensek yeni baştan mesela...

Başka adaların rengini, sesini
Ya da sessizlini öylece kabul etsek
İşgale kalkışmasak
Savaşmasak mesela
Savaşmanın utancını ağır bir yük gibi taşımasak içimizde
“savaş ve barış” romanları hiç yazılmasa

Açlık, yokluk, yoksulluk ve savaş
Ve ölümlerle inşa edilen
“modern” dünyaya karşı
Ebediyen ilkel kalsak...

(Ocak 2018)